

میرزا محمد تقی شیرازی

ایشان از فاضل ترین شاگردان میرزای بزرگ شیرازی به حساب می آمد...

ولادت: حدود 1258ق.

محل ولادت: شیراز

وفات : 1338ق.

محل دفن: کربلا

محل تحصیل: سامرا، کربلا

اساتید: حضرات فاضل اردکانی ، میرزا محمد حسن شیرازی و...

شاگردان: شیخ عبدالکریم حائری، سید جمال الدین موسوی گلپایگانی ، میرزا محمد علی شاه آبادی و...

تالیفات:القصاید الفاخره مدح العتره الطاهره ، حاشیه بر المکاسب و ...

ایشان از فاضل ترین شاگردان میرزای بزرگ شیرازی به حساب می آمد، از این رو جمع زیادی از شاگردان میرزا جذب حوزه درسی او شدند و از همان ایام بود که به میرزای کوچک با میرزای دوم شهرت یافت .

ارزشمندترین فعالیت سیاسی وی رهبری انقلاب بزرگ عراق در 1920م. بود که با پشتکار فراوان ، مردم مسلمان را برای یاری دین و بیرون راندن کفار متجاوز بر می انگیخت . او برای رسیدن خویش از جان خود و فرزندانش دریغ نمی کرد.

شیخ آقا بزرگ تهرانی درباره او می نویسد وی فردی بسیار هوشیار و دارای اخلاقی نیکو بود. دیدار او انسان را به یاد خداوند می انداخت رخسار قدسیان داشت ، از کسی چیزی درخواست نمی کرد حتی وقتی تشنه می شد خود بلند می شد و آب می آشامید، نگاهی از خشوع و تواضع به زمین معطوف بود هنگام تدریس و حتی بر فراز منبر به جای آنکه به صورت شاگردان نگاه کند به پایین نظر می کرد.

از آیت الله محمد کاظم شیرازی ، از شاگردان میرزای شیرازی، درباره عدالت ایشان سوال شد، وی پاسخ داد از من درباره عصمت او پرسش کنید نه عدالتش!